

M. Vandeputte, GLOBAL RESEARCH: Vojnový zločinec Kissinger vysvetľuje, ako sa vyhnúť tretej svetovej vojne

- CZ24 News | 3. června 2023

USA: Kissinger je jedným z najdôležitejších hlasov v zahraničnej politike USA. Je to zástanca tvrdej línie a nepochybne vojnový zločinec. Bol priamo zapojený do štátneho prevratu v Čile v roku 1973 a tiež do brutálnej vojny vo Vietname. Preto je všetko, len nie pacifista, naopak. V kľúčových geostrategických otázkach, akými sú Čína a Ukrajina, je však na inej vlnovej dĺžke ako súčasní vojnoví štváči v rámci americkej elity. Je užitočné zvážiť argumenty tohto dôležitého nesúhlasného hlasu v rámci establishmentu.

Ku konfrontácii medzi USA a Čínou?

Kissinger poskytol pri príležitosti jeho stého výročia [rozsiahly rozhovor](#) pre *The Economist*. Vyjadril v ňom svoje hlboké znepokojenie nad súčasnou svetovou situáciou a konkrétnejšie nad možnou **konfrontáciou dvoch súčasných supervelmocí: USA a Číny**. Kissinger si myslí, že „Obe strany sa presvedčili, že tá druhá predstavuje strategické nebezpečenstvo“.

Peking dospel k záveru, že USA urobia čokoľvek, aby udržali Čínu dole, a nikdy sa k nej nebudú správať ako k seberovným. Vo Washingtone zasa panuje presvedčenie, že Čína chce nahradiť USA ako svetového lídra. Kissinger je obzvlášť znepokojený rastúcou konkurenciou medzi týmito dvoma supervelmocami o získanie technologickej a ekonomickej prevahy. Obáva sa, že **túto rivalitu bude ešte viac živiť umelá inteligencia**.

Všíma si, ako sa veľmi rýchlo vyvíjajú mocenské vzťahy a technologický základ vedenia vojny. V dôsledku toho už neexistuje žiadny pevný princíp, na základe ktorého môžu krajiny vytvárať poriadok. A ak tento poriadok nenájdu, môžu sa uchýliť k násiliu. Podľa Kissingera

sme v klasickej situácii pred prvou svetovou vojnou, kde ani jedna strana nemá veľký priestor na politické ústupky a v ktorej akékoľvek narušenie rovnováhy môže viesť ku katastrofálnym následkom. Rozdiel oproti vtedajšiemu a súčasnému je v tom, že v súčasnom konflikte sa ocitneme v situácii vzájomne zaistenej deštrukcie

Osud ľudstva závisí od spolupráce USA a Číny. A času nie je veľa. Vzhľadom na rýchly pokrok AI a jej potenciálnych vojenských aplikácií hovorí, že máme len päť až desať rokov na to, aby sme našli spôsob, ako sa navzájom vyrovnáť.

Diplomacia

Rozhodne to nie je povznášajúca myšlienka. Kissinger však nie je žiadnym boomom. Strach z vojny dáva dôvod na nádej. Myslí si, že pre Čínu a Spojené štáty je stále možné koexistovať bez hrozby totálnej vojny medzi sebou, aj keď úspech nie je zaručený.

Jeho bohaté skúsenosti mu hovoria, že **odhodlaná diplomacia je jediný spôsob, ako sa vyhnúť ničivým konfliktom**. V ideálnom prípade sa to robí na základe zdieľaných hodnôt. Je presvedčený, že svetový poriadok možno vytvoriť na základe pravidiel, ktoré by Európa, Čína a India mohli

schváliť. Rokovania medzi týmito dvoma supervelmocami môžu pomôcť vybudovať vzájomnú dôveru. Táto dôvera potom povedie k zdržanlivosti na oboch stranách.

Takže radšej vyjednávajte, než zachádzate do extrémov v zúčtovaní, pretože „ak sa potom budete úplne spoliehať na to, čo môžete dosiahnuť prostredníctvom moci, pravdepodobne zničíte svet.

Správne chápanie Číny

Kissinger varuje pred nesprávnou interpretáciou ambícií Číny. Ázijský gigant podľa neho „nesmeruje k svetovláde v hitlerovskom zmysle. Takto nerozmýšľajú alebo si niekedy mysleli o svetovom poriadku.“ Vojna bola pre nacistické Nemecko nevyhnutná, pretože ju potreboval Adolf Hitler, ale to nie je prípad Číny.

Čínsky systém považuje za konfuciánsky, čo znamená, že vodcovia sa nesnažia o nadvládu, ale snažia sa dosiahnuť maximálnu silu, akej je ich krajina schopná. Hľadajú tiež úctu k svojim úspechom.

Kissinger si myslí, že postoj USA k Číne „všetko alebo nič“ je nebezpečný . Ak chcú USA nájsť spôsob, ako žiť s Čínou, nemali by sa snažiť o zmenu režimu.

Kolaps komunistického režimu by viedol k občianskej vojne pre 1,4 miliardy ľudí a len by zvýšil globálnu nestabilitu. „Nie je v našom záujme dohnať Čínu k rozpadu,“ hovorí Kissinger.

Globálna stabilita: Taiwan a AI

Kissinger vníma dve oblasti, v ktorých môžu USA a Čína rokovať o podpore globálnej stability: Taiwan a umelú inteligenciu.

Po prvé, **Taiwan**. Kissinger bol architektom zblíženia medzi USA a Čínou v 70. rokoch. Na programe týchto rokovaní bol Taiwan jednou z dôležitých tém. Mao Ce-tung, vtedajšia čínska jednotka, naznačil, že je potrebné nechať tento problém na 100 rokov. USA uznali, že Taiwan bol formálne súčasťou Číny, zatiaľ čo Peking sa nepokúsi o násilnú anexiu ostrova.

Podľa Kissingera Trump vyhodil do vzduchu túto [dohodu](#) , ktorá bola uzavretá medzi Nixonom a Maom už po 50 rokoch. Svojím podnecovaním pre Taiwan chcel Trump získať obchodné ústupky od Číny. Biden pokračuje v podnecovaní civilizovanejšou rétorikou.

Kissinger si myslí, že podnecovanie USA kvôli Taiwanu je nerozumné, pretože vojna, akou je dnešná vojna na Ukrajine, by zničila ostrov a zdevastovala globálnu ekonomiku.

Druhou oblasťou, kde sa dve supervelmoci potrebujú spolu rozprávať, je **umelá inteligencia**. “Sme na úplnom začiatku schopnosti, kde by stroje mohli vyvolať celosvetovú morovú nákazu alebo iné pandémie, nielen jadrové, ale akékoľvek oblasti ľudského ničenia.”

Kissinger si myslí, že AI sa do piatich rokov stane hlavným faktorom bezpečnosti. Rovnako ako tlačiareň zohrala úlohu pri spôsobení ničivých vojen v 16. a 17. storočí, AI bude mať potenciál spôsobiť veľký zmätok.

Na zníženie hrozby jadrových zbraní sa SU a USA dohodli na kontrole arzenálov. Niečo podobné bude potrebné aj v prípade AI: „Myslím si, že musíme začať vzájomnú výmenu informácií o vplyve technológií na seba. Musíme urobiť malé kroky smerom k ovládaniu zbraní, v ktorých každá strana

predloží druhej strane kontrolovateľný materiál o schopnostiach.“

Ukrajina

V Kissingerových očiach bola ruská invázia na Ukrajinu „katastrofickou chybou úsudku Putina“. Na vine je však aj Západ: „Myslel som si, že rozhodnutie nechať otvorené členstvo Ukrajiny v NATO bolo veľmi nesprávne. To bolo destabilizujúce. Bol tam *prísľub* ochrany NATO, ale žiadny plán na jeho realizáciu. Ukrajina bola preto zraniteľná, kým Rusko bolo rozzúrené.

Kissinger sa cíti naklonený podporiť mierový návrh Číny. Hoci tento plán na Západe neberú vážne, Kissinger v ňom vidí vážny zámer, ktorý môže skomplikovať diplomaciu okolo vojny, no zároveň by mohol poskytnúť presne príležitosť na vybudovanie vzájomnej dôvery medzi veľmocami.

Podľa Kissingera to Číňania myslia vážne, pretože majú každý záujem na tom, aby Rusko vyšlo z vojny bez ujmy.

Domnieva sa tiež, že po telefonáte medzi Si Ťin-pchingom a Zelenským Čína skutočne pôsobí ako sprostredkovateľ medzi Ruskom a Ukrajinou.

Výhodou plánu je uznanie Číny, že Ukrajina by mala zostať nezávislou krajinou a jej varovanie pred použitím jadrových zbraní. Nie je ani vylúčené, že by Peking akceptoval vstup Ukrajiny do NATO.

Kissinger chce rýchlo ukončiť vojnu. Na dosiahnutie trvalého mieru v Európe musí Západ podľa jeho názoru urobiť dva skoky vo fantázii.

Po prvé, Ukrajina musí vstúpiť do NATO. Ide o ochranu krajiny, ale aj o jej udržanie pod kontrolou. Súčasnú situáciu považuje za nebezpečnú:

Teraz sme vyzbrojili Ukrajinu do bodu, keď bude najlepšie vyzbrojenou krajinou s najmenej strategicky skúseným vedením v Európe.

Po druhé, Európa sa musí snažiť o zblíženie s Ruskom a nechať ho spojiť, aby vytvorila stabilnú východnú hranicu. V strednej a východnej Európe musí existovať nová bezpečnostná štruktúra, v ktorej by malo nájsť miesto aj Rusko.

Médiá a politika

Kissinger nemá dobré slovo pre médiá a politický svet. Úsudok médií hodnotí nízko; tiež nemajú zmysel pre proporcie.

Keď bol vo funkcii, tlač sa k nemu správala nepriateľsky, no napriek tomu sa viedol dialóg. Dnes nemajú žiadnu motiváciu byť kritickí. **“Mojou témou je potreba rovnováhy a umiernenosti.”**

Ale najmä v politike sa to dnes veľmi nedarí. Keď bol vo funkcii, existovali priateľské väzby s lídrami druhej strany. S politickým protivníkom sa zaobchádzalo slušne. Dnes sú všetky prostriedky prijateľné na to, aby sme politického protivníka dostali na podlahu.

Trump a Biden výrazne podporili polarizáciu. Kissinger sa obáva, že by to mohlo viesť k násiliu. USA nemá vodcovstvo: „Nemyslím si, že by Biden mohol poskytnúť inšpiráciu a (...) dúfam, že republikáni môžu prísť s niekým lepším. Nie je to veľký moment v histórii.“

USA naliehavo potrebujú dlhodobé strategické myslenie: „To je naša veľká výzva, ktorú musíme vyriešiť. Ak to neurobíme, predpovede zlyhania sa potvrdia.“

AUTOR: Marc Vandepitte

[ZDROJ](#)